סיפור הצלחה / אחד משלנו

שגריר ישראל בדיסני

"זכיתי שהמוזיקה שאני יוצר ומפיק זוכה למאות אלפי מבקרים ביום בכל בעולם" • בגיל 38, ירון ספיבק הוא המנהל המוזיקלי הראשי בכל הפארקים של תאגיד דיסני, ומתוקף תפקידו מעורב בכל צליל שנשמע בהם • הוא גם מקפיד לכלול ביצירות אמנים ישראלים כמו נינט טייב • כך הוא מגשים את חלום הסינדרלה שלו - חשיפה

ירון ספיבק אוהב את המתקנים, המופעים, וניחוח הנוסטלגיה בפארקים של דיסני, אך הדבר האהוב עליו ביותר הוא לצפות במשפחות המתהלכות בפארק, ובאושר על פניהם כאשר הם חווים את המוזיקה שהוא יצר. "כשפרויקט מסתיים הכי כיף זה לעמוד בצד ולראות אנשים מגיבים למוזיקה בזמן אמת" אומר ירון, "האם הם נהנים להקשיב למוסיקה, האם הם צוחקים מתי שקיווינו, והכי חשוב האם המוסיקה ריגשה אותם?"

עבור ירון, האחראי על המוסיקה בפארקים, קולות הפליאה וההתרגשות של הקהל הם המרכיב העיקרי בסימפוניה שהוא יוצר ומפיק בפארקים. מאחורי התואר הרשמי שלו, "מנהל אמנותי בכיר ומפיק בכיר", עומדת אחריות ליצירת המוזיקה ב-12 הפארקים שבששת אתרי דיסני ברחבי העולם (קליפורניה, אורלנדו, צרפת, יפן, הונג קונג, שנחאי), כמו גם במלונות ובספינות התענוגות של האימפריה הכי אמריקאית שיש. בדיסני מכנים את החטיבה שהוא שייך לה "אימג'ינירניג" - שילוב של "דמיון" ו"הנדסה", ויש לו חופש להתפרע.

חלק מתפקידו כוללת עבודה צמודה ושיתוף פעולה עם האולפנים השונים של דיסני דוגמת פיקסאר, מארוול, מלחמת הכוכבים, החבובות, נשיונל ג'אוגרפיק וכמובן, סרטי האנימציה של דיסני. סגנונות המוזיקה עליהם אחראי ספיבק מגוונים ושונים זה מזה והמוזיקה מתגלמת בצורות שונות לפי דרישות ההפקה/המופע עליהם הוא מפקח. בין שאר עבודותיו אפשר למצוא מוזיקה בכל מיני צורות: מוזיקה המיועדת למצעדים, למתקנים, מוזיקה עבור מופעי־בידור ומחוות־זמר, מוזיקה עבור פרסומות, מוזיקה לאירועי פתיחה והשקות, מוזיקה למופעי ספקטקל דוגמת מופעי זיקוקין די־נור, מופעי לייזר וויאדאו, מוזיקת רקע ועוד.

ירון: "אחד הדברים שאני אוהב בעבודה בפארקים של דיסני, היא שאף פעם לא משעמם ושיש סוגים רבים ומגוונים של מוזיקה. אנחנו יוצרים מעין סיפורי המשך לדמויות שרואים בטלוויזיה או בסרטים – והמבקרים בפארק זוכים לראות אותם, בצורה חיה. ככה יוצא לי תמיד ללמוד דברים חדשים, להתפתח ולהרחיב את הסגנון המוזיקלי שלי ושל הפארק".

לפעמים הוא צריך להזכיר לעצמו שהוא־הוא — הילד מכפר סבא, החייל שהתמודד עם סרטן קשה והיגר לארה"ב לאחר לימודים בביה"ס רימון למוסיקה, הצעיר שהחל את דרכו בדיסני כפקיד— אחד האחראים לדבר

> **"כחלק מהעבודה לפעמים אני רוכב על מתקן 10 פעמים רצוף, רק כדי לוודא ששומעים את המוזיקה באיכות הכי גבוהה מכל מקום אפשרי!"**

העצום הזה. כי בגיל 38 ספיבק הוא בעצם המנהל המוזיקלי הראשי של כל הפארקים של דיסני, ומתוקף תפקידו מעורב בכל צליל שנשמע בהם. בעצם, הוא מגשים את חלום הסינדרלה שלו.

מאיזה גיל אתה בעולם המוזיקה?

"גדלתי והתחנכתי מוזיקלית בעיר כפר סבא. למדתי לנגן על כלים שונים כמו אבוב, סקסופון, פסנתר, תופים שירה- ידע וניסיון שנתן לי בסיס בכל הקשור להפקה ועיבוד. סיימתי בהצטיינות בגרות של 10 יחידות במוזיקה בבית החינוך ע"ש ברל כצנלסון במגמת מוזיקה. עם סיום שירותי הצבאי, זכיתי במלגה ולמדתי בבית הספר הגבוה למוזיקה – "רימון". במהלך הלימודים ובעקבות המלצתם של המורים התחלתי להופיע ולהקליט כזמר ליווי עם אומנים מוכרים כמו: דוד ד'אור, דני ליטני ומקהלת הגוספל, להקת כנסיית השכל, יוני בלוך, רינת בר, ריטה ובהפקות רבות נוספות. בחלק מהפרויקטים תרמתי את קולי לטלוויזיה בסדרות מוזיקלית כמו 'השיר שלנו', למחזות־זמר ולפרסומות. בגיל 24, למרות כל ההצלחה, הרגשתי שמשהו חסר והחלטתי לעשות מעשה ולנסות לממש את עצמי ב'עולם הגדול' - בארה"ב.

אז עברת ללוס אנג'לס?

ב-2007 באתי לביקור בלוס אנגלס, וכבר בחודש הראשון ראיתי המון הופעות ופגשתי אנשים שבהמשך הדרך שינו את חיי. אחד מהם הוא קלייב דיוויס, המפיק המוזיקלי היהודי האגדי שעבד עם אריתה פרנקלין, ברוס ספרינגסטין, פינק פלויד, ג'ניס ג'ופלין, בילי ג'ואל, וויטני יוסטון ועוד. למרות שדיוויס מבוגר ממני ב־50 שנה, הוא הפך להיות חבר ומנטור. התלוותי אליו לטקסי הגראמי, שמענו יחד אלבומים טרם יציאתם ואנו חוגגים חגים יהודיים יחד עם המשפחה שלו עד היום.

"ב-2016 סיימתי בהצטיינות תואר ביהדות ומזרחנות ב-UCLA והחלטתי לתת למוזיקה הזדמנות אחרונה לפני שאני הולך לעסוק במשהו 'רציני'. גיליתי שיש מקצוע שנקרא 'פיאנו מאן" בו מבקשים ממך שירים ואתה מנגן ושר משמיעה או זיכרון, התחלתי להופיע בתור נגן פסנתר וזמר בברים/מסעדות ובספינת תענוגות".

איך בעצם התחלת לעבוד בדיסני?

"באחד הגיגים האלה פגשתי את מאט ווקר, שהציג את עצמו כמפיק בכיר בדיסני. חשבתי שזה עוד אחד מאלה בלוס אנג'לס שאומרים שהם מפיקים אבל לשמחתי טעיתי. הוא סיפר לי שהוא היה אחראי למוזיקה להמון סרטים, כולל 'טיטאניק', 'הנזירות בלוז' וכו'. מאט חיפש מישהו לעבודה זמנית, שיגיש קפה ויארגן לו"ז, נטו פקידות. הלכתי על זה, אבל כל הזמן חיפשתי איך להגדיל ראש. בתור העוזר של מאט קיבלתי את כל האימיילים שלו. התחלתי להקשיב לקבצים ששלחו לו, תיעדפתי אותם וכתבתי הערות, נשארתי מאוחר ובאתי מוקדם. מדי פעם הוא היה שואל לדעת האנשים על שיר כזה או אחר, וכולם תמיד אמרו 'מדהים מדהים מדהים'. אני הייתי אומר "זה נחמד, אבל הייתי משנה פה ופה".

חוצפה ישראלית.

ממש, אבל הוא ככה התחיל לשאול אותי יותר שאלות, ואת האחרים פחות. הוא אהב שבאתי אליו עם פתרונות. אחרי חצי שנה הוא פיטר אותי מהתפקיד של הפקיד ושכר אותי כמפיק מוזיקלי".

איך בעצם מתחילים לעבוד על פרויקטים מוזיקלים כל כך גדולים?

"כיוון שכל המערכת של דיסני עובדת בסינרגיה, שבוע אחרי שהסרט יוצא לאקרנים, המתקן בפארק כבר נפתח, ולכן את המוזיקה יש לבנות בשלבים מוקדמים. בעבודה, יש מספר שלבים. שלב התכנון, שלב ההפקה, ושלב ההתקנה. בשלב התכנון אנחנו יושבים עם המפיקים והבמאים כדי לחלום ולפצח את הקוד להצלחת הפרויקט. האם הפרויקט זקוק לשיר חדש או עיבוד של שיר קלאסי מהסרטים? האם אנו זקוקים לתזמורת סימפונית, להרכב ג'אז או בכלל מוסיקת פופ? מה אורך המוזיקה? האם יהיו זמרים? וכו'. לפי זה כמובן מתקצבים ומוודאים שהכל מאושר גם מבחינה חוקית עם מחלקת המשפט והזכויות.

"בשלב ההפקתי, אנחנו בוחרים את כותב השירים/מלחין/מעבד, הזמר או האמן ועובדים איתם בין חודשים לשנים כדי שהמוזיקה תהיה מתואמת בדיוק מקסימלי עם שאר האלמנטים עד שכולם מרוצים. זה גם החלק הכי מרגש, שבו אנחנו נכנסים לאולפן הקלטות ושם הקסם המוסיקלי קורה והתווים הופכים מדיו, לצליל שמכיל את נשמת האמנים.

"בשלב השלישי, שלב ההתקנה', אני עובד בפארק ומתקין את המוזיקה יחד עם האפקטים, התאורה ושאר האלמנטים. כחלק מהעבודה לפעמים אני רוכב על מתקן 10 פעמים רצוף, רק כדי לוודא ששומעים את המוזיקה באיכות הכי גבוהה מכל מקום אפשרי במתקן."

מהם הפרויקטים יוצאי דופן שהשפיעו עליך ולמה הם יוצאי דופן?

וואו. יש כל כך הרבה. ממתקן לסרט 'פרוזן', למופעי

ירון באולפן במיאמי אחרי שת"פ מוסיקלי למופע הרמוניוס עם לואיס פונסי (מבצע השיר דספסיטו שזכה לבליוני השמעות ביוטיוב).

מחזמר של מלך האריות, להצגות של מואנה או גיבורי העל של מארוול. אבל אם צריך לבחור שלושה הייתי בוחר:

1) מלחמת הכוכבים - בשנה האחרונה נפתח מתחם מלחמת הכוכבים בפארקים בקליפורניה ואורלנדו, ובנוסף מלון מלחמת הכוכבים, עבור הפרויקטים הללו, הפקתי יותר מ-15 שעות של מוזיקה מקורית עם עשרות מלחינים ונגנים מרחבי העולם. בגלל שהמוזיקה כביכול מנוגנת ע"י חייזרים היינו צריכים לבנות כלים מיוחדים שאי אפשר לזהות, ולערב סגנונות שונים (הרמוניה חסידית, מלודיה אפריקאית, כלי נגינה סינים למקצב לטיני). אפשר להגיד שאני המפיק המוזיקלי שיצר הכי הרבה מוזיקת חייזרים למלחמת הכוכבים והמומחה שלהם לשפות גלקטיות ושירי חייזרים!.

2) שיתופי פעולה בין דיסני לחבובות וסירק דה סולה (קרקס השמש). עם החבובות כתבתי שירים לחלק מהדמויות שלהם, ובנוסף הייתי שותף למוסיקה שנוצרה לספיישל לליל כל הקדושים בדיסני פלוס. עם 'סירקס דה סולה' שיתפנו פעולה ויצרנו מופע של שעה וחצי שמכיל את האקרובטיקה שלהם אבל מספר את סיפור האנימציה של דיסני. היה מאוד מעניין לעבוד עם חברה כל כך מוכרת ולמצוא את האיזון המוסיקלי משום שלשני המותגים יש סאונד מאוד מוכר. בסוף יצא משהו מיוחד שאני מאוד גאה בו.

3) אחד המופעים שאני הכי גאה בהם הוא הרמוניוס. הרמוניוס הוא מופע מוזיקלי המשלב זיקוקין די־נור ווידאו־ארט בלגונה של פארק אפקוט בדיסניוורלד באורלנדו. במופע משולבות גרסאות ייחודיות של שירי דיסני בסגנונות שונים (דוגמת מוזיקה קלטית, אפריקנית, גוספל וכו.) עם כלי נגינה מסורתיים ואתניים ייחודיים. המופע הוקלט בידי מוזיקאים מרחבי העולם, ב־9 ארצות שונות והוא מושר ב־ 13 שפות.

לפרויקט הזה גייסתי מוסיקאים מפורסמים ועטורי פרסים כמו הזמר לואיס פונסי (ששר את השיר המפורסם דספסיטו), הכנרת לינדסי סטרלינג וכישרונות ישראלים כמו נינט טייב והתזמורת האנדלוסית 'מזרח מערב' שמנגנים שיר מ'אלאדין' עם השפעות לבנטיניות. במופע נוטלים חלק בין השאר אמנים מצרפת, אנגליה, נורבגיה, יוון, דרום אפריקה, סין הודו, מדינות אמריקה הלטינית ועוד.

המופע האחרון באפקוט באמת נשמע יוצא דופן.

"'הרמוניוס' לוקח את אורחי EPCOT למסע מרגש של 20 דקות עם מוזיקה, כוריאוגרפיית מזרקות ואורות נעים, לייזרים, זיקוקים ופירוטכניקה. מעין 'סימפוניה תרבותית עולמית'. כמנהל מוזיקלי בכיר ב'חברת דיסני העולמית', אחת מתחומי האחריות שלי הוא ללהק ולפתח כישרונות מגוונים מכל הגזעים, מינים, לאומים והדתות השונות. זה מאפשר לי להביא גישה מסוימת, גלובלית יותר למופעים השונים, ולהביא אמנים חדשים ומרגשים על מנת לענות על הצרכים הספציפיים של כל הפקה. כדי להסביר לך את הסדר גודל, להפקה רגילה אנחנו בדרך כלל מקליטים בסביבות ה-120 נגנים, להפקה הזו הקלטנו בסביבות ה-240 מוסיקאים! היה לנו חשוב מאוד

המשך בעמ' הבא >

סיפור הצלחה / אחד משלנו

‹ המשך מעמ' קודם

לייצג כל תרבות בצורה אותנטית, ובעצם הפוקוס של המופע היה המוסיקה והנגנים עצמם.

אתה עובד עם המון אמנים ישראלים. איך אתה מסביר את זה?

"במסגרת עבודתי בדיסני אני משתף פעולה באופן אישי עם אמנים ישראליים, בהם נינט טייב, יוסי מזרחי, בלקן ביט־בוקס, גיא מזיג, עמוס בן־דוד, אוהד ותמיר חיטמן, אוהד שרגאי, ניצן קייקוב, חיים מזר , עומרי מור, רונן הילל, אורן סלע, מתן קאופמן ועוד. קוראים לי כאן שגריר ישראל בדיסני, אבל אני מביא אותם לא כי הם ישראלים, אלא כי אני מכיר אותם כמוזיקאים מדהימים. חשוב לי שחלק מהאמנים שאנו עובדים איתם יהיו מרקע שונה. (מהמזרח התיכון, אסיה, אפרו אמריקאים, הייתה לנו טרנסג'נדרית). מוזיקה נושמת בזכות גיוונים. לדוגמא, אני חצי מרוקאי חצי ארגנטינאי, באתי מהמזרח התיכון ועכשיו אני באמצע המיינסטרים האמריקאי".

מה הסיפור עם הסרטן?

"שנה לפני השחרור מהשירות הצבאי הרגשתי שמשהו אינו כשורה ולא בסדר בגוף. היו לי כאבי גב נוראיים יחד עם חום והזעות, והייתי עייף כל הזמן. לאחר כמעט שנה של בדיקות אבחנו אצלי סרטן מסוג הודג'קינס

> חשוב לי שחלק מהאמנים שאנו עובדים איתם יהיו מרקע שונה. מוזיקה נושמת בזכות גיוונים. לדוגמא, אני חצי מרוקאי חצי ארגנטינאי, באתי מהמזרח התיכון ועכשיו אני באמצע המיינסטרים האמריקאי

לימפומה מדרגה 4. עברתי עשרה חודשים אינטנסיביים, הכוללים כימותרפיה בתכיפות גבוהה, ולשמחתי, למרות הקושי, בכל טיפול הייתה רגרסיה של הסרטן וזה עזר לי להישאר חיובי. פן חיובי נוסף היה שהמחלה אפשרה לי לבלות שעות עם עצמי והפסנתר והתחלתי לכתוב המון מוסיקה כדי לבטא את עצמי ולא לשמור בבטן. עשיתי הסכם עם עצמי שאתן למוזיקה צ'אנס משום שזה היה כלי לריפוי עצמי, ואולי אוכל לעזור לאחרים כך גם. כשעברתי ללוס אנג'לס אחת העבודות הראשונות שלי היתה בארגון גדולים מהחיים שם עזרתי בארגון הטיולים לילדים והגאלות המפוארות. אני חושב שלכל דבר יש סיבה, כמובן שהייתי מעדיף לא להיות חולה, אבל בזכות המחלה הייתי מעורב עם הארגון הנפלא והכרתי אנשים שסללו לי את הדרך לאיפה שאני היום.

ירון באולפן עם נינט אחרי הקלטה למופע הדרמוניוס אשר באפקוט שבדיסניוורלד.

ממה אתה הכי נהנה בעבודה שלך והאם לפעמים יש רגעים מאתגרים?

אני מאוד נהנה לעבוד עם מוזיקאים ברמה עולמית שנמצאים פה בלוס אנג'לס, ולעשות חיבורים לא קונבנציונליים בין כותב שירים מסוים, למעבד ולמבצע שיניב משהו מרענן ומעורר השראה שעוד לא שמענו. לעבוד עם קטלוג השירים של דיסני זוהי גם זכות. השירים מדהימים ויש למותג צליל מאוד מוכר ואהוב. אני גם מרגיש שזוהי זכות שהמוזיקה שאני יוצר ומפיק זוכה למאות אלפי מבקרים ביום בכל הפארקים בעולם, אשר חשופים ושומעים מוזיקה שהייתי מעורב בלידה שלה".

"כמובן שלא הכל מתנהל תמיד חלק..כשמשתפים פעולה עם כל כך הרבה דיסציפלינות, במיוחד בחברה גדולה, חייבים לעבוד לפי חוקים מאוד ברורים וצריך להיאזר בהרבה סבלנות. התרבות הישראלית הישירה והסחבקית מאוד שונה מהאמריקאית המתונה ולפעמים קרירה. אני חושב שהקושי בהתחלה היה למצוא את האיזון בין שתי התרבויות אבל ברגע שמצאתי אותו הוא הפך לנכס. גם הקורונה בהחלט היוותה קושי – להקליט ולעבד בלי להיות עם המוסיקאים באותו אולפן הקלטות, אבל הצלחנו למצוא דרכים יצירתיות לעבור גם את זה.

תן דוגמה לרגע שריגש אותך במיוחד.

"אני חושב שבפעם הראשונה שהחבובות שרו שיר שכתבתי, או שהתזמורת באולפני אבי רודס בלונדון (איפה שהביטלס הקליטו) ניגנו בפעם הראשונה משהו שהלחנתי או עיבדתי התרגשתי עד לכדי דמעות. באותו רגע אתה מבין את הזכות האמיתית בתפקיד ואת הכוח האלמותי של ליצור מוסיקה ולהפיח בה חיים. בהתחלה, המוזיקה היא רק תווים על הדף. ואז מגיעים המוזיקאים ומעניקים להם חיים. סוג זה של תשוקה ומחויבות הוא שהופך את המוזיקה למשהו קסום באמת.

"עוד רגע שריגש אותי היה מתי שהמשפחה והחברים הקרובים בארץ נחשפו למופעים הראשונים שלי בפארק והביעו גאווה. אחרי שנים של ריחוק פיזי מהם ותמיכה ברגעים מאתגרים היה לי חשוב שיהיו לנו גם רגעים יפים בהם הקריירה שלי מניבה פירות".

אתה גם יוצר וכותב או רק מפיק?

"למרות שאני עובד במשרה מלאה בדיסני חשוב לי עדיין להביע את עצמי בתור אומן עם המוסיקה שלי שלא נשלטת ע"י גורמים חיצוניים.

אם זה הפקה, כתיבה, ביצוע או עיבוד. בשנה שעברה למשל עיבדתי שירים עבור תוכנית ריאליטי המצליחה 'הכוכב הבא' כולל הגרסה לשיר 'חומות חימר' עבור מתן לוי, שזכתה למיליוני צפיות. חוץ מזה הוצאתי לרדיו סינגל בעברית, חידוש לשיר' פני מלאך' בעיבוד כלי מיתר מיוחד ועוד 5 סינגלים באנגלית. השנה אני מתכנן לשחרר אלבום ג'אז ועוד כמה שירים בעברית".

אתה מתגעגע לארץ? היית רוצה לחזור? מה היית ממליץ למוזיקאים צעירים כמוך בארץ שחושבים לעבור לפה?

"זו שאלת השאלות! למדתי שאני לא תמיד צריך להגדיר מי שאני ומה שאני, ושלהרגיש חצוי זה גם בסדר כל עוד אתה שלם עם ההחלטות שלך. כשאני בארץ אני מאוד נהנה, וכשאני פה אני מאוד נהנה. בשבתות וחגים, כרווק אני מוצא את עצמי לפעמים מתגעגע יותר למשפחה ולחברים הקרובים בישראל, אבל עדיין אופטימי ליצור מסורת גם בלוס אנג'לס. למוזיקאים צעירים שחושבים לעבור לפה אני ממליץ בחום, אבל לזכור שצריך להתחיל עם המון ענווה וסבלנות. זה לא מתאים לכולם, במיוחד לאמנים שחוו הצלחה מסוימת בארץ או בעולם, והם אולי יצטרכו לקחת כמה צעדים אחורה".

מה השאיפות שלך לעתיד?

"כרגע אני עובד על פרויקט מעניין וייחודי שמשלב בין מוזיקה לבין מדיה של נשיונל ג'יוגרפיק.

אני מקווה שמוזיקה תמיד תמשיך לרגש אותי ושתמיד אעשה את הכי טוב שלי בכל פרויקט שאני לוקח על עצמי. אשמח לעשות התמחויות שונות ולהרחיב את הידע שלי בעולם הסרטים, הטלוויזיה והקונצרטים. לדיסני יש כל כך הרבה חטיבות, ולעבוד עם כל אחת מהן זה עולם ומלואו. ואני מקווה כמובן שתהיה לי את הזכות להמשיך להפיק מוזיקה שתרגש, תיגע באנשים ותיתן להם השראה".

מוזמנים לבקר באתר:

Www.yaronspiwak.com

מאחורי הכותרות / אברי גלעד

ההזדמנות שלי לניקוי רעלים

בעבר גרתי בפועל בתוך הטלפון שלי • היום אני לא צורך חדשות באינטרנט, הפסקתי לראות מהדורות, לקרוא עיתונים • מה שחשוב יגיע אלי

כבר יותר משבועיים שאיני מגיש תוכנית אקטואליה בטלוויזיה. אולי הפוגה, אולי פרישה, מי יודע. בשנים הארוכות שעשיתי את זה, טרחתי כל הזמן טרחה גדולה לשמור את עצמי מעודכן כמה שאפשר בכל הקורה בארץ ובעולם, שהרי מגיש האקטואליה אינו כעיתונאי רגיל שיש לו תחום התמחות מסוים, אלא חייב לשלוט ברמת בקיאות סבירה גם בפוליטיקה, גם בכלכלה, גם בסביבה, גם בתרבות, גם ברפואה, גם בספורט, גם וגם וגם. שום נושא אינו אמור להיות זר לאדם היושב על הכיסא המרכזי באולפן הטלוויזיה, שסביבו מתחלפים בקצב של אחת לשש דקות בעלי ידע ספציפי באלף נושאים.

לכן, גרתי בפועל בתוך הטלפון שלי, משייט בין אתרי חדשות מהארץ ומארבע כנפות ידע, קורא כל מה שמתחדש, מאביס את תודעתי בכל מה שנאמר, בכל מה שקרה, הומצא, נבנה, נהרס, דווח, וכיוצא באלה. ביום ממוצע הייתי קורא חדשות, ניתוחים, פרשנויות ותגובות במשך שעות על שעות, כל זמני הפנוי אוכלס במידע זמני, רק מגיע כבר הולך, בניסיון לרוץ אחרי ההתרחשויות ולאחוז בקצה זנבן, ולו לרגע. שלא חלילה אגיע לשידור לא מוכן, שלא אדע במה מדובר, שתהיה לי דעה לפחות אפויה למחצה על כל עניין תחת השמש. רוב קיומי הסתובב סביב הניסיון לשער מה יהיה מעניין את הצופים בתוכנית הבאה על פי מה שמעניין אותי הרגע. רוב יומי הוקדש לנבירה בערימות החדשות ומציאת אייטמים שיהיו מושכים, מועילים, פופולריים.

ופתאום הס. אין תוכנית יומית, אין תוכנית בכלל. כמה ימים עוד המשכתי לגלול פידים באובססיביות כמקובל אצלי, מחפש נושא שאפשר לטפל בו מחר, היום, אתמול. אבל זה נהיה תפל, ואם ההוא אמר ככה וככה ואיני יכול להזמינו לאולפני מחר לדון בעניין, מה הטעם בכל זה? ולפתע הבנתי: זאת ההזדמנות שלי לניקוי רעלים, המכונה היום בשפת השרלטנים "דיטוקס". ואני לא צריך לשתות שום דבר, ולא לקנות שום מוצר, פשוט להפסיק לצרוך את הרעל, והגוף כבר יעשה את השאר לבד, כמו שאגב קורה גם במישור הפיזי. כדי לנקות רעלים מספיק להפסיק לאכול, לשתות ולעשן אותם - את כל השאר יעשה ביעילות הכבד.

אני נקי יחסית כבר שבועיים בערך. לא צורך חדשות באינטרנט, הפסקתי לראות מהדורות, לקרוא עיתונים. מה שחשוב יגיע אלי. ואני מרגיש שבבת אחת חדלתי להיות צינור המוביל את שפכי התקשורת, וחזרתי להיות אדם חופשי. מתכוון לבלות על זה כהוגן, עד התוכנית הבאה.